

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА І ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор
з науково-методичної та
навчальної роботи

Олексій ЖИЛЬЦОВ

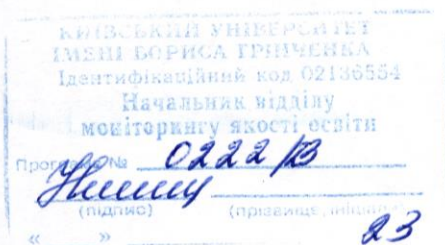
« _____ » 2023 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЕТНО-АРТ В ІНДУСТРІЇ МОДИ

для здобувачів вищої освіти зі
спеціальності 022 «Дизайн»
освітнього рівня другого (магістерського)
освітньо-професійної програми 022.00.03 «Прогнозування моди»

Київ – 2023

Розробник: Коновалова Ольга Володимирівна, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри образотворчого мистецтва Київського університету імені Бориса Грінченка

Викладач: Коновалова Ольга Володимирівна, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри образотворчого мистецтва Київського університету імені Бориса Грінченка

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри образотворчого мистецтва Факультету образотворчого мистецтва і дизайну Київського університету імені Бориса Грінченка

Протокол № 2 від «17» серпня 2022 р.

Завідувач кафедри
образотворчого мистецтва Ольга ШКОЛЬНА

Робочу програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми
022.00.03 «Прогнозування моди»

«__» _____ 2022 р.

Гарант освітньо-професійної програми
022.00.03 «Прогнозування моди» _____ Ліана БІЛЯКОВИЧ

Робочу програму перевірено

«__» _____ 2022 р.

Заступник декана
з науково-методичної та навчальної роботи Алла ТАРАННИК

Пролонговано:

На 2023/2024 н.р. (підпис) О. В. Школьна (ПІБ), «18» серпня 2023 р., протокол № 9

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ПІБ), «__» __ 20__ р., протокол № __

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ПІБ), «__» __ 20__ р., протокол № __

На 20__/20__ н.р. _____ (підпис) (_____) (ПІБ), «__» __ 20__ р., протокол № __

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристики дисципліни за	
	денна	заочна
Вид дисципліни	Обов'язкова	
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	
Загальний обсяг кредитів / годин	4 / 120	
Курс	6	
Семестр	-	11
Кількість змістових модулів з розподілом:	-	1
Обсяг кредитів	-	2
Обсяг годин, в тому числі:	-	60
<i>Аудиторні</i>	-	8
<i>Модульний контроль</i>	-	-
<i>Семестровий контроль</i>	-	-
<i>Самостійна робота</i>	-	52
Форма семестрового контролю	-	залік

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета викладання навчальної дисципліни полягає в актуалізації зв'язку народного українського костюму з сучасним простором фешн-індустрії.

Програма з дисципліни «Етно-арт в індустрії моди» спрямована на формування у студентів базових знань у галузі історії українського костюму та головних принципів його інтерпретації в етно-дизайні.

У процесі вивчення та засвоєння даної дисципліни передбачається комплексне вирішення завдань підготовки фахівців:

- формування вміння вільно орієнтуватися в етно-регіональних особливостях українського народного строю XIX – початку XX століття;
- засвоєння основних понять та відповідної фахової термінології елементів костюму (крою, аксесуарів);
- розуміння зв'язку історичного костюму з історико-культурним середовищем;
- формування вміння виявляти й аналізувати базові ознаки національного строю для подальшої трансформації у фешн-індустрії.

У результаті вивчення навчальної дисципліни відповідно до освітньо-професійної програми спеціальності формуються загальні та фахові компетентності:

Програмні компетентності	Код	Значення компетентності
Загальні компетентності	ЗК 1	Світоглядна: усвідомлення антисексизму, національної та гендерної рівності; здатність діяти з соціальною відповідальністю і громадянською свідомістю; знання і розуміння предметної області і розуміння професії; здатність до абстрактного та аналітичного мислення й генерування ідей.
	ЗК 2	Громадянська: повага до Батьківщини, народу, держави, її

		символіки, традицій, мови; здатність цінувати і поважати національну своєрідність та мультикультурність.
	ЗК 3	Комунікативна: здатність до усного та письмового спілкування державною мовою; здатність спілкуватися іноземною мовою; здатність працювати у команді (творчому колективі); уміння мотивувати людей і досягати спільних цілей; здатність до конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження та особливостей культури, і поваги до різноманітності; здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).
	ЗК 4	Інформаційна: здатність знаходити, обробляти та аналізувати інформацію з різних джерел; здатність до розроблення і управління проектами; здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології; здатність працювати в міжнародному професійному середовищі; володіння інформацією щодо об'єктивного стану ринку дизайнерських послуг.
	ЗК 6	Самоосвітня: здатність навчатися та самонавчатися; розвиватися як мультикультурна творча особистість.
Фахові компетентності спеціальності (ФК)	ФК 1	Організаційна: здатність до співпраці з фахівцями інших спеціальностей; здатність до організації й виконання оригінальних творчих проектів у складі групи; здатність до організації та проведення творчих заходів мистецького спрямування.
	ФК 2	Естетико-культурологічна: здатність до естетизації середовища та активної участі у соціокультурному житті; здатність застосовувати методику концептуального проектування об'єктів дизайну з урахуванням функціональних, технічних, технологічних, екологічних та естетичних вимог; здатність виявляти художні знання, які відображають видову специфіку та взаємодію візуальних мистецтв; здатність до формування сучасного дизайнерського та художньо-творчого мислення, застосування набутих знань на практиці.
	ФК 4	Художньо-творча: здатність розуміти і використовувати причинно-наслідкові зв'язки у розвитку дизайну і сучасних видів мистецтв; здатність до самостійної науково-дослідницької, організаційної діяльності у галузі дизайну; здатність застосовувати у практиці дизайну виражальні художньо-пластичні можливості різних видів матеріалів, інноваційних методів і технологій; здатність визначати доцільну стилістику дизайн-проекту та дотримуватися принципів стилістичної єдності в розробці й подачі всіх складових проекту; здатність забезпечити захист інтелектуальної власності дизайн-проектів.
	ФК 5	Медіакомпетентність: здатність бути носієм медіакультурних смаків і стандартів, ефективно взаємодіяти з медіапростором, створювати нові елементи медіакультури сучасного суспільства.
	ФК 7	Практична: здатність застосовувати здобуті знання на практиці, розв'язувати складні задачі в галузі дизайнерської діяльності; володіння теоретичними й методичними основами навчання та фахової підготовки дизайнерів у синтезі із практичним застосуванням отриманих знань при організації навчального процесу.
	ФК 9	Аналітична: на основі аналітичного вивчення fashion-комплексів

		вміти розробляти довгострокові, середньострокові та експрес-fashion-прогнози у вигляді таблиць, графіків, номограм, діаграм тощо; надавати при цьому обґрунтовану графічну та теоретичну інтерпретацію; розробляти глобальні перспективні тренди щодо визначених чи нових fashion-напрямків; надавати своїм розробкам професійну мотивацію та обґрунтування; розробляти дискретні тренди елементів моди; надавати професійну мотивацію та обґрунтування; на основі практичного використання основних положень теорій моди, теорій прогнозування моди та методів прогнозування моди розробляти успішні маркетингові стратегії для різних рангових категорій та об'єктів fashion-індустрії.
--	--	---

3. Результати навчання за дисципліною

Студент повинен знати:

- історико-етнографічне районування України (XIX – початок XX ст.);
- головні ознаки традиційного вбрання українців XIX ст. як підгрунття подальшої трансформації у фешн-індустрії;
- особливості комплектації, пластичного та колористичного рішення костюму українців XIX ст.
- діяльність сучасних українських і зарубіжних дизайнерів-модельєрів, проекти яких базуються на використанні елементів та мотивів традиційного вбрання українців.

вміти:

- аналізувати особливості українського костюму, використовуючи фахову термінологію;
- розрізняти костюм за етнографічним районуванням;
- виявляти характерні ознаки народного строю та фахово застосовувати в сучасній дизайнерській діяльності.

Програмні результати навчання:

Код	Значення програмного результату
ПРН 2	Організувати пошук, самостійний відбір, якісну обробку інформації з різних джерел для формування банків даних у сфері аналітики та прогнозування моди.
ПРН 5	Володіти державною та однією з іноземних мов на рівні професійного спілкування та письмового перекладу.
ПРН 6	Використовувати на практиці навички та уміння організувати науково-дослідні роботи, керувати колективом, впливати на формування цільової функції команди, впливати на її соціально-психологічний клімат у необхідному для досягнення мети напрямі, оцінювати якість результатів діяльності.
ПРН 7	Демонструвати навички роботи в творчому колективі та генерувати нові ідеї (креативність)
ПРН 10	Розуміти генезис сучасного художнього процесу в дизайні, знати мистецтвознавчі особливості дизайнерських шкіл та напрямків; стильову естетику культурного та субкультурного середовища; концептуально-естетичні доміанти подіумної та «вуличної» моди; зміни у структурі сучасної системи моди та функціонування її інституцій.

ПРН 12	Визначати мету, об'єкт і предмет наукових досліджень, формулювати науково-дослідні завдання для досягнення поставлених цілей, аналізувати, синтезувати і підсумовувати отримані результати досліджень; оптимально використовувати на практиці методи прогнозування моди.
ПРН 14	Розробляти науково-обґрунтовану концепцію для розв'язання фахової проблеми.
ПРН 16	Критично опрацьовувати проектний доробок українських та зарубіжних фахівців, застосовувати сучасні методики та технології наукового аналізу.
ПРН 17	Самостійно набувати і використовувати в практичній діяльності за допомогою інформаційних технологій нові знання та уміння, в тому числі нових галузей знань, які безпосередньо не пов'язані зі сферою діяльності, розширювати і поглиблювати свій науковий світогляд.
ПРН 19	Генерувати ідеї для продукування креативних проектних пропозицій, вибудовувати якісну та розгалужену систему комунікацій. Представляти результати діяльності у вітчизняному та зарубіжному професійному середовищі.
ПРН 20	Відображати концептуальне рішення об'єктів дизайну, застосовувати прийоми графічної подачі при розв'язанні проектних завдань; формувати і розвивати власний авторський стиль, манеру виконання.

4. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план для заочної форми навчання

Назви змістових модулів	Усього	Розподіл годин між видами робіт					Самостійна
		Аудиторна					
		Лекції	Семинари	Практичні	Лабораторні	Індивідуальні	
Змістовий модуль I. Традиційне вбрання українців XIX ст. в сучасній інтерпретації							
Тема 1. Особливості історико-етнографічного районування України (кінець XIX – початок XX ст.). Традиційний костюм Карпат і Закарпаття.	16	2		2			12
Тема 2. Традиційний костюм Полісся і Поділля.	16	2					14
Тема 3. Традиційний костюм Середнього Подніпров'я і Полтавщини.	14						14
Тема 4. Традиційний костюм степового макрорегіону.	14			2			12
<i>Модульний контроль</i>							
<i>Разом</i>	60	4		4			52
<i>Підготовка та проходження контрольних заходів</i>							
<i>Усього</i>	60	4		4			52

5. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль I. Традиційне вбрання українців XIX ст. в сучасній інтерпретації

Тема 1. Особливості історико-етнографічного районування України (кінець XIX – початок XX ст.). Традиційний костюм Карпат і Закарпаття.

Лекція (2 год.). Історико-етнографічне районування України та його вплив на формування костюму: Полісся – Волинське, Житомирське, Київське, Чернігівське, Новгород-Сіверське. Карпати: Лемківщина, Бойківщина, Закарпаття, Покуття, Гуцульщина, Буковина. Лісостеп: Волинь, Галичина, Опілля, Поділля, Середнє Подніпров'я, Полтавщина, Слобожанщина. Степ: Буджак, Одещина, Нижнє Подніпров'я, Таврія, Приазов'я, Крим.

Карпатський регіон.

Гуцульщина: Косівський, Верховинський, Яремчанський, частина Надвірнянського районів Івано-Франківщини, Рахівський район Закарпаття та два райони Чернівецької області – Вижницький і Путильський. Збереження найдавнішої форми незшитого поясного жіночого одягу: дволатових запасок та однолатових опінок. Існування унікального жіночого головного весільного убору з гусячого пір'я (Коломийський район Івано-Франківської області).

Бойківщина. Район знаходиться в гірській системі західної частини Українських Карпат. За адміністративно-територіальним поділом він охоплює південно-західну частину Рожнятівського і Долинського районів Івано-Франківської області; Сколівський, Турківський, південну смугу Стрийського, Дрогобицького, Самбірського та більшу частину Старосамбірського районів Львівщини; північну смугу Міжгірського і Великоберезнянського та Воловецький райони Закарпатської області. Назву краю дала людська спільнота: Бойківщина – край бойків (так утворені й назви двох суміжних історико-етнографічних районів – Гуцульщина та Лемківщина).

Особливості жіночого вбрання бойків: поясний одяг типовий на свята – білі, з домотканого полотна спідниці – Фартуки. В будень з кінця XIX ст. – мальованки – обиванки – спідниці з полотна, пофарбованого рослинними саморобними барвниками. Поверх сорочки – безрукавка з ущільненого домотканого сірого, білого або чорного сукна – камазоля, хутряна безрукавка – бунда. Головні убори – чепець, хустка.

Лемківщина. Розташована на схилах Низьких Бескидів Карпат між річками Сяном і Попрадом та на заході від річки Уж. Після Другої світової війни, в силу історичної ситуації етнографічна територія розселення лемків була поділена між трьома державами – Польщею, Словаччиною, Україною. За нинішнім територіально-адміністративним поділом лемки обіймають в Україні Великоберезнянський, Перечинський і частково Свалявський, Іршавський, Мукачівський та Ужгородський райони Закарпатської області.

Особливості жіночого вбрання лемків: сорочки з манжетами (техніка призбирування, морщення); спідниці (кабат) – традиційні вовняні або з

купленого перкалю темного кольору з нашитими на них поперечними 3 стрічками (червоні, небесні, жовті, білі); безрукавки. Перевага рослинних мотивів над геометричними у вишивці, червоно-синя гама. Традиційним давнім головним убором лемкинь центральної і східної частини Лемківщини був білий «фацелик». Його вдягали заміжні жінки поверх очіпка.

Закарпаття. У відповідності до сучасного державного поділу межі цього району співвідносяться з межами Закарпатської області України. Значна її частина межує: на півдні – з Румунією, на південному заході – з Угорщиною, на заході – з Словаччиною, на північному заході – з Польщею, на півночі – з Львівською, на сході – з Івано-Франківською областями України.

Нью-Йоркська публічна бібліотека виклала для загального доступу сканокопію унікального видання «Селянське мистецтво Підкарпатської Русі», яке видали у Празі в 1926 році. Книга містить інформацію про одяг і побут мешканців Карпат.

Основні поняття теми: історико-географічні регіони, етнокультурна ідентичність, народний стрій, Карпати, гуцули, бойки, лемки, Закарпаття.

Практична робота 1. Аналіз колекції осінь-зима 2013-2014 Прабала Гурунга в Нью-Йорку, присвяченої українським Карпатам.

Література основна: 1,2,3,4

Література додаткова: 1,3,6

Додаткові ресурси: 1,5,6

Тема 2. Традиційний костюм Полісся і Поділля

Лекція (2 год.). Регіон Полісся цілком збігається з межами природної зони Полісся – північної лісової частини України, яка має продовження свого культурного ареалу у південній частині Білорусі. Полісся поділяється на Західне, або Прип'ятське, і Лівобережне, або Деснянське. Правобережне займає досить видовжений ареал і, в свою чергу, поділяється на Центральне (в межах північної частини Київщини та Житомирщини) та Західне (північна частина Рівненської та Волинської областей). Лівобережне, або Східне Полісся займає північні території Чернігівської та Сумської областей.

Особливості традиційного строю Волинського Полісся. Жінки не носили незшите поясне вбрання (плахти, обгортки). Носили спідниці, відтак, сорочка була до колін. Декорування сорочки переважно тканим орнаментом червоного кольору з геометричними мотивами. Поясний жіночий одяг: частіше біла полотняна або лляна спідниця – фартух, окружник; смугасті ткани спідниці. Поверх спідниці – фартух – попередниця з тканим горизонтальним орнаментом. Жіноче святкове серпанкове вбрання. Регіон – Західне Полісся (Рівненська область).

Для всього Полісся характерний головний убір – намітка, великий прямокутний шматок полотна білого кольору, довжина якого досягала 4-5 метрів, а ширина 60-70- см.

Житомирське Полісся. Поширена жіноча сорочка із стоячим комірцем із брижами. Запаска побутувала до кінця XIX ст. у вигляді 2-х тканих килимових поліхромних полотнищ. Оздоблення запаски по центру – мотив «на козака»

Поділля. Назва регіону походить від давньоруського слова Пониззя, яким визначали нижню частину Теребовлянського князівства в XIII-XIV ст., Галицького князівства в XII ст., Галицько-Волинського князівства в XIII-XIV ст., що пролягала між Дністром і Південним Бугом. Район поділяється на дві частини – Східне та Західне Поділля. Східне Поділля набагато більше за площею і обіймає територію теперішніх областей – Вінницької, Хмельницької (без її північних кордонів), частково Черкаської (Уманщину) та Одеської областей (північно-західні райони). Західне Поділля відділене від Східного річкою Збруч, яка була довгий час рубежем між Австро-Угорською та Російською імперіями. Це територія Тернопільщини, без її північних районів, а також придністровські райони Чернівецької області, які розташовані на межі з Тернопільщиною і Хмельниччиною.

Характерна особливість жіночого строю – борщівська сорочка: з вишивкою чорними нитками. Не зважаючи на різноманітність, існувала чітко вироблена тридільна система розміщення візерунків на рукавах. Верхня частина найбільш густо зашита – уставка, під нею – морщинка, тобто підуставкова смуга вишивки, і орнаментация рукавів до зап'ястка.

Основні поняття теми: Полісся, Поділля, уставка, намітка, очіпок.

Література основна: 1,2,3,4

Література додаткова: 1,3,4,5

Додаткові ресурси: 1,4,5..

Тема 4. Традиційний костюм степового макрорегіону

Степовий макрорегіон межує з українським лісостепом, з Молдовою, Росією, на півдні омивається Чорним і Азовським морями. До XVIII ст. Степ не входить до ареалу розселення українців.

Нижнє Подніпров'я. Це територія, як випливає з назви, займає пониззя Дніпра та Південного Бугу в межах Дніпропетровської, Запорізької, Херсонської та Миколаївської областей. Однак, як і Слобожанщина, активно освоюватися і заселятися цей край почав з XVI ст.

Донщина або Подоння (Донецька і Луганська області без їх північних районів) заселялося кількома міграційними хвилями і остаточно сформувалося наприкінці XVIII – початку XIX ст.

Нижнє Побужжя. Ця територія включає більшу частину Одеської (без її північно-західних, що належать до Поділля, та південно-західних районів (Буджак) та Миколаївську області.

Бессарабія (Буджак). Назва «Бессарабія» згадується ще у X ст. у волосько-болгарських грамотах. Під цією назвою відома Валахія разом із Придунайськими землями. У більш пізніх документах ця назва поширюється і

на «Буджак», або «Ногайські степи», що нині становлять південну частину Бессарабії в гирлі Дунаю. Основний склад сучасного населення Буджаку почав формуватися в XVI-XVII ст. Ця територія охоплює південно-західні райони Одещини, межуючи з Молдовою та Румунією.

Кримський регіон відповідає території Автономної Республіки Крим, на півночі межує з Таврійським регіоном.

Комплекс вбрання українців Степу був створений переселенцями з різних регіонів України. Вбрання формувалося у взаємодії з культурними традиціями інших народів (росіян, болгар, греків, німців, кримських татар та інш.). З одного боку, воно втратило значну кількість регіональних ознак, притаманних населенню тих земель, вихідцями з яких були переселенці, а з іншого – збагатилось як новітніми, міськими елементами, так і запозиченнями в тичних сусідів. Наприкінці XIX ст. гардероб заможних українських селянок Степу почав збагачуватися за рахунок оздоблювальних елементів фабричного виробництва.

Основним фактором впливу на кримськотатарський костюм був іслам, здебільшого це позначилося на жіночому костюмі. З голови до ніг одяг повинен був закривати жінку від поглядів чужих чоловіків. В цілому, кримськотатарський жіночий костюм складається з натільної білизни і верхнього одягу. Натільна білизна – штани «дон» або «туман» (різновид натільної білизни ще до появи трусів), а також «шальвар» (штани). Натільна сорочка мала широкі форми по низу рукавів і подолу, лише наприкінці XIX століття по низу рукавів і горловини стали робити манжети і горловину «стійка».

Практична робота 2. Замальовки та аналіз символіки мотивів кримськотатарського орнаменту.

Основні поняття теми: Донщина, Побужжя, Бессарабія, Буджак, Таврія.

Література основна: 1,2,3,4

Література додаткова: 1,3,5

Додаткові ресурси: 1,2,3,4,5

6. Контроль навчальних досягнень

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

Вид діяльності студента	Максимальна кількість балів за одиницю	Модуль 1	
		Кількість одиниць	Максимальна кількість балів
Відвідування лекцій	1	2	2
Відвідування семінарських занять	1	Не передбачено навчальним планом	
Відвідування практичних занять	1	2	2
Відвідування лабораторних занять	1	Не передбачено навчальним планом	

Робота на семінарському занятті	10	Не передбачено навчальним планом	
Робота на практичному занятті	10	2	20
Лабораторна робота (в тому числі допуск, виконання, захист)	10	Не передбачено навчальним планом	
Виконання завдань для самостійної роботи	5	4	20
Виконання модульної роботи	25	Не передбачено навчальним планом	
	Разом	-	44
Максимальна кількість балів:	44 + 44 (бали за 10 семестр) = 88		
Розрахунок коефіцієнта	88 : 100 = 0,88		

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання

№ з/п	Тема	Зміст завдання
Модуль I. Традиційне вбрання українців XIX ст. в сучасній інтерпретації		
1.	Традиційний костюм Карпат і Закарпаття.	1. Розглянути та проаналізувати художньо-образні особливості прикрас карпатського регіону.
2.	Традиційний костюм Полісся і Поділля	1. Розглянути та проаналізувати художньо-образні особливості прикрас Полісся і Поділля.
3.	Традиційний костюм Середнього Подніпров'я і Полтавщини	1. Розглянути та проаналізувати художньо-образні особливості прикрас Середнього Подніпров'я.
4.	Традиційний костюм степового макрорегіону	1. Розглянути та проаналізувати художньо-образні особливості прикрас кримсько-татарського строю.

Критерії оцінювання: повний обсяг виконаного завдання і змістовна відповідь – 5 балів; половина виконаного завдання і змістовна відповідь – 3 бали; половина виконаного завдання і недостатньо ґрунтовна відповідь – 1 бал.

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання.

Модульний контроль для здобувачів заочної форми навчання не передбачений навчальним планом.

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

В 11 семестрі семестровий контроль з дисципліни «Етно-арт в індустрії моди» проводиться у формі підсумкового модульного контролю (заліку), який виставляється, як сума балів за всі форми роботи протягом вивчення навчальної дисципліни.

6.5. Орієнтовний перелік питань для семестрового контролю

В 11 семестрі семестровий контроль з дисципліни «Етно-арт в індустрії моди» проводиться у формі підсумкового модульного контролю (заліку), який виставляється, як сума балів за всі форми роботи протягом вивчення навчальної дисципліни.

6.6. Шкала відповідності оцінок

Рейтингова оцінка	Оцінка за стобальною шкалою	Значення оцінки
A	90-100 балів	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов’язкового матеріалу з можливими незначними недоліками.
B	82-89 балів	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов’язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок.
C	75-81 балів	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	69-74 балів	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності.
E	60-68 балів	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)
FX	35-59 балів	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання
F	1-34 балів	Незадовільно з обов’язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни

7. НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КАРТА ДИСЦИПЛІНИ «ЕТНО-АРТ В ІНДУСТРІЇ МОДИ»

Модулі	Модуль І			
Назва модуля	Традиційне вбрання українців ХІХ ст. в сучасній інтерпретації			
Лекції	1	2	3	4
Теми лекційних занять	Особливості історико-етнографічного районування України. Традиційний костюм Карпат і Закарпаття.	Традиційний костюм Полісся і Поділля		
	<i>1 бал</i>	<i>1 бал</i>		
Теми практичних занять	Аналіз колекції осінь-зима 2013-2014 Прабала Гурунга в Нью-Йорку, присвяченої українським Карпатам			Замальовки та аналіз символіки мотивів кримсько-татарського орнаменту.
	<i>1 бал+10 балів за роботу</i>			<i>1 бал+10 балів за роботу</i>
Самостійна робота	<i>5 балів</i>	<i>5 балів</i>	<i>5 балів</i>	<i>5 балів</i>
Види поточного контролю	-			
Бали за модуль	44			
Підсумковий рейтинговий бал	44 + 44 (бали за 10 семестр) = 88 балів (Коефіцієнт визначення успішності: 88 : 100 = 0,88)			

8. Рекомендовані джерела

Основна (базова):

1. Історія декоративного мистецтва України : у 5 т. / голов. редкол.: Г. Скрипник (голов. ред.) [та ін.] ; НАН України, Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. – Київ : [ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України], 2007 – . Т. 3 : Мистецтво ХІХ століття / [Білоус Л., Боньковська С., Голод І. та ін.] ; редкол. тому: Г. Скрипник (голов. ред.) [та ін.]. – 2009. – 344 с., [85] арк. іл. – Режим доступу : <http://elib.kubg.edu.ua/5271/>
2. Коновалова О.В. Антропоморфні мотиви української народної орнаментики ХІХ-ХХ століть. – К. : Київ ун-т. ім. Б. Грінченка, 2016. – 156 с. – Режим доступу : <http://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/16433/>
3. Косміна Т.В., Васіна З.О. Українське весільне вбрання. Комплект 18 листівок. – К. : Мистецтво. – 1989. – Режим доступу: <http://elib.kubg.edu.ua/5301/>
4. Ніколаєва Т. Історія українського костюма. – К. : Либідь, 1996. – 176 с.

(Наявний в бібліотеці Інституту мистецтв, 1 примірник)

Додаткова:

1. Білан М.С., Стельмашук Г.Г. Український стрій. Априорі, 2011. 314 с.
2. Київський музей історичних коштовностей : Альбом. – Київ : Мистецтво, 1974. – 190 с. – Режим доступу : http://www.etnolog.org.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=1803
3. Косміна О. Ю. Традиційне вбрання українців. – К.: Балтія-Друк, 2008. – Т.1: Лісостеп. Степ. – 160 с.; Т.2: Полісся. Карпати. – 160 с.
4. Покусінська Людмила, Покусінський Олег Борщівська народна сорочка: Матеріали. Крій. Техніки шитва. Колекція Борщівського краєзнавчого музею. Київ: «Новий друк», 2012. – 368 с.
5. Словник термінів українського одягу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://odyag.ukrsov.kiev.ua/6/-/asset_publisher/Y8ny/content/id/20829

9. Додаткові ресурси

1. <https://www.studmed.ru/science/legkaya-promyshlennost/istoriya-kostyuma-i-mody/narodnyy-kostyum/ukrainskiy-narodnyy-kostyum> / історія українського костюма
2. <http://fashionweek.platfor.ma/> Історія Ukrainian Fashion Week
3. <https://www.google.com/maps/d/viewer?hl=uk&mid=1-b2G427HWcnretRYeM8qJZYygtY&ll=48.534570446100005%2C31.18469240000003&z=6> – Етнографічна інтерактивна мапа України
4. <https://lvivfashionweek.com/> – Lviv Fashion Week
5. <https://honchar.org.ua/> -Музей Івана Гончара
6. <http://www.mundm.kiev.ua/>- Національний музей українського народного декоративного мистецтва